

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010311
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010311.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému P. V., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom mesto X., prechodne bytom X., E. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. marca 2020, sp.zn. 2T/56/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.b), písm.d) Tr.por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. marca 2020, sp.zn. 2T/56/2019 bol obžalovaný P. V. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby na rôznych miestach v okrese X. až do vykonania osobnej prehliadky, dňa 17.12.2018 do 15.20 h prechovával u seba v odevných zvrškoch a v príručnej taške cez plece čiernej farby, ktorú mal pri v sebe zatavenú plastovú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,173 gramu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu (pervitínu) zodpovedajúca najmenej 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným ovplyvniť psychiku užívateľa a plastové vrecúško s obsahom zelenej sušenej rastliny rodu Cannabis - konopa o celkovej hmotnosti 0,911 gramu, zodpovedajúcej najmenej 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilým ovplyvniť psychiku užívateľa a do vykonania domovej prehliadky dňa 17.12.2018 do 16.58 h v mieste svojho bydliska vo svojej izbe v rodinnom dome v X. na R. E. XXX/XX prechovával čiernu kovovú škatuľku s logom marihuany s obsahom zelenej sušenej rastliny rodu Cannabis - konopa o celkovej hmotnosti 0,432 gramu zodpovedajúcej najmenej 1 bežnej jednotlivéj dávke drogy spôsobilej ovplyvniť psychiku užívateľa;

príčom P. V. si omamné a psychotropné látky zadovážoval aj za účelom ich ďalšej distribúcie konzumentom drog, konkrétne

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 v priemere štyrikrát za mesiac, ostatný krát dňa 16.12.2018, na rôznych miestach v X., najčastejšie v rodinnom dome v X. na R. E. XXX/XX, dal presne

nezistené malé množstvo drogy pervitín (metamfetamín) osobe T. O., trvale bytom X., M. F. XXX/XX, ktorá mu za odplatu poskytla sexuálne služby;

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 do 17.12.2018, najmenej dvakrát za mesiac, na presne nezistených miestach v okrese X., predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) za sumu 10,- eur osobe P. F., trvale bytom X., M. O. XXX/X;

- v presne nezistenom období od marca 2018 do novembra 2018 približne štyrikrát v herni B. na ulici T. V. XXX/XX v X., predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) za sumu 20,- eur osobe F. E., trvale bytom mesto Z.,

- v presne nezistenom období od mesiaca júl 2018 asi šesťkrát, naposledy dňa 17.12.2018, na rôznych miestach v X., predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) za sumu 10,- eur osobe E. V., trvale bytom X., Q. č. XXX/XX;

- v presne nezistenom období, pravdepodobne od januára 2018 do začiatku decembra 2018 v nepravidelných intervaloch najmenej jedenkrát za mesiac na rôznych miestach v X., najčastejšie v garáži na R. T. V. v X. predával za sumu do 20,- eur presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) osobe J. V., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom X., prechodne bytom X., R. A. X/X,

príčom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené do I. skupiny omamných látok,

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 11 (jedenásť) rokov, 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému P. V. uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo tiež obžalovanému P. V. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie a liečenie patologického hráčstva ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podali odvolania obžalovaný a prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom ustanoveného obhajcu namietal, že s rozsudkom sa v celom rozsahu nestotožňuje a všetky výroky tohto rozsudku týkajúce sa jeho osoby považuje za nesprávne. Poukázal na záverečnú reč obhajcu, kde tento podrobne zhodnotil vykonané dokazovanie a vyjadril sa k výpovedi a hodnovernosti každého svedka, ktorý obžalovaného podľa súdu prvého stupňa usvedčuje z trestnej činnosti. Trvá na tom, že svedecké výpovede svedkov P. F., F. E., E. V. a J. V. sú nedôveryhodné a rozpory vo výpovediach týchto svedkov s ich výpoveďami na hlavnom pojednávaní neboli odstránené. Títo svedkovia na hlavnom pojednávaní verzie ich výpovedí menili a podľa obžalovaného boli orgánmi činnými v trestnom konaní aj sugestívne navádzaní. Popiera, že by týždeň predtým ako išiel do Nemecka dal svedkyňi V. drogu. On uvádzal, že svedkyňa V. chcela od neho za bicykel pervitín, na čo jej uviedol, že pervitín jej nevie zohnať a za bicykel zaplatí, čo sa aj stalo. Má za to, že prvostupňový súd vyhodnotil skutkový stav výrazne jednostranne v jeho neprospech. V napadnutom rozsudku sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal pre jeho obhajobu podstatnou výpoveďou svedka P. A., ktorá výrazne spochybňuje vierohodnosť svedkyne E. V. a svedka F. E., taktiež sa súd nezaoberal výpoveďou svedkyne F. Z. a svedkyne D. X., ktoré výrazne spochybňujú vierohodnosť svedka F. E., taktiež sa súd nezaoberal výpoveďou svedkyne V. O., ktorá potvrdila jeho blízky vzťah s jej dcérou T. O.. Taktiež sa súd v rozsudku nezaoberal výpoveďou svedka P. L. z prípravného konania na č.l. 138 - 141 spisu, ktorá taktiež výrazne spochybňuje výpoveď svedka J. V. na č.l. 132 spisu a to v tom, že svedok L. k osobe obžalovaného uviedol, že vie o koho sa jedná, ale inak ho nepozná, čiže toto jasne vyvracia výpoveď svedka V., že by im (obžalovaný) predával drogy a spochybňuje obe V. výpovede. Prvostupňový súd sa v rozsudku taktiež nevysporiadal so skutočnosťou, že svedkyňa T. O. neporozumela poučeniu vyšetrovateľa, keď vypovedala v prípravnom konaní a právu svedka odoprieť vypovedať z dôvodu blízkych osôb, ktorými nemusia byť len príbuzní, porozumela až po poučení obhajcom počas výsluchu dňa 10.01.2019 na č.l. 121 - 125 spisu. Súd sa v rozsudku nevysporiadal s tvrdením jeho obhajcu, ktorý považoval výpoveď tejto svedkyne za nezákonnú a

procesne neupotrebitelnú. Prvostupňový súd si vybral z vykonaného dokazovania iba všetko v jeho neprospech, to čo bolo v jeho prospech, tým sa v rozsudku nezaoberal a výrok o vine upravil v kontexte pochybných a rozporuplných výpovedí svedkov. Má za to, že keby súd objektívne zhodnotil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, nedospel by k takému záveru, k akému dospel v napadnutom rozsudku. Považuje preto za nesprávny postup súdu pri hodnotení dôkazov. Z výpovedí svedkov zhodne vyplýva, že im mal drogy predávať zabalené v papieriku. Prvostupňový súd sa v rozsudku taktiež nevysporiadal s tvrdením obhajcu, že keby bol taký diler a drogy ako to uvádzajú svedkovia predával nadávkované a zabalené v papieriku, tak by mu boli takto drogy zaistené aj pri osobnej prehliadke pri zadržaní políciou dňa 17.12.2018, čo sa však nestalo. Je logické, že kedy bola výpoveď svedkyne V. pravdivá a išiel by jej dňa 17.12.2018 predať drogy v rozsahu 1 bežnej dávky za 10 eur, tak by mu boli takto pripravené drogy políciou pri osobnej prehliadke zaistené, toto sa však nestalo. Práve stav jemu zaistených drog potvrdzuje jeho tvrdenie, že mal drogy pre vlastnú potrebu a nie pre distribúciu. Žiaden zo svedkov, ktorým podľa obžaloby mal predávať drogy, nevedel vierohodne uviesť prečo si drogy kupovali práve od neho. Výpovede svedkov, ktorí vypovedali, že im mal predávať drogy považuje za neurčité, rozporuplné, nedôveryhodné, nie je z nich možné s určitosťou bez akýchkoľvek pochybností určiť kedy a koľko krát im mal predať drogy, svedkovia ich výpovede opakovane menili. Jediné dôkazy, ktoré ho usvedčujú z trestnej činnosti sú iba výpovede svedkov, ktoré ako už uviedol sú pochybné, práve naopak iné dôkazy logicky vyvracajú trestnú činnosť, pre ktorú ho prvostupňový súd uznal vinným. Za ďalšiu vadu rozsudku považuje to, že výrok o vine v časti viny za obstaranie drogy svedkyňi T. O. nemá absolútne oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože súd ho uznal vinným, že mal T. O. od začiatku roka 2018 dať drogu v priemere štyrikrát za mesiac, ale v odôvodnení rozsudku na čl. 5 rozsudku súd pri T. O. uvádza, že v roku 2018 to bolo 4 - 5 krát. Toto všetko preukazuje vadnosť celého rozsudku a predpojatosť súdu prvého stupňa voči jeho osobe. S poukazom na uvedené nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Bolo preukázané, že spáchal prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/,b/,c/,d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci tak, že ho (v rozpore s predchádzajúcim - pozn. krajského súdu) oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu. V ďalšej vete obžalovaný navrhol, aby ho súd uznal vinným z prečinu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Ak by odvolací súd napriek všetkému vyššie uvedenému dospel k záveru, že spáchal trestný čin, z ktorého spáchania bol uznaný za vinného v zmysle napadnutého rozsudku, s prihliadnutím na jeho pomery, ako aj na okolnosti prípadu navrhol, aby mu odvolací súd s poukazom na § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil primeraný trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keďže použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. V súvislosti s tým poukázal na to, že trestná činnosť, z ktorej spáchania bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného nie je takého vysokého stupňa spoločenskej nebezpečnosti, aby mu bol uložený tak vysoký trest. Ide o trestnú činnosť medzi jednotlivými konzumentmi drog bez znakov ziskovosti a dílerskej činnosti.

Obvinený si následne zvolil obhajcu na plnú moc, ktorý doplnil vyššie uvádzané dôvody odvolania obžalovaného, kde citoval znenie zákonných ustanovení § 2 ods. 1, ods. 5, ods. 12, § 119 ods.2, § 168 Tr.por., čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, § 34 ods.4, § 36 písm. c), § 39 ods. 1, § 138 písm. j), Tr.zák., § 150 Tr.por., relevantné nálezy Ústavného súdu SR týkajúcich sa princípov predstavujúcich súčasť práva na riadny proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, zahŕňajúcich aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť, povinnosťou súdu zaoberať sa námietkami, argumentami a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Prvostupňový súd sa dôsledne neriadil vyššie uvedenými ustanoveniami a dospel tak k nesprávnemu rozhodnutiu. Súď môže svoj rozsudok o vine oprieť iba o istotu založenú na nezlomných dôkazoch, ktoré nepripúšťajú dôvodnú pochybnosť, pričom v prejednávacom prípade pochybnosti o vine obžalovaného sú evidentne prítomné a každú pochybnosť je nutné vykladať v prospech obžalovaného. Obhajoba tým nevyjadruje, že obžalovaný je nevinný, tvrdí iba, že nespáchal trestný čin podľa ust. § 172, ale len podľa ust. § 171 Tr.zák., event. ak by aj bola naplnená skutková podstata podľa ust. § 172, nie je daná v kvalifikovanej podobe. Prvostupňový súd vo svojom rozsudku uvádza, že svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní s nepatrnými odchýlkami oproti výpovediam z prípravného konania. S takýmto záverom obhajoba nesúhlasí. Navyiac sú to napospol narkomani, teda duševne choré osoby a väčšina

z nich sú osobami, ktorých etnický pôvod vyjadruje ich vzťah k pravde a to odhliadnuc od toho, že podľa odborných antropologických prieskumov v podstate každý klame. Každý z týchto svedkov si zaobstaráva, prechováva, kupuje a predáva omamné látky a to po dlhé roky. Vid' napr. aj v spise doloženú lekársku správu k osobe O.. Na základe ich vlastných výpovedí bolo s ohľadom na dôkaznú situáciu potrebné a zákonné postupovať vo vzťahu k nim podľa ust. § 199 Tr.por., teda vzniesť im obvinenie minimálne pre trestný čin podľa ust. § 171 Tr.zák., čo sa do dnešného dňa nestalo a vo veci obv. V. sú v pozícii svedkov. Je však evidentné, že títo svedkovia nie sú svedkami, nakoľko materiálne sú páchatelmi a obvinenými, iba formálne nemajú toto postavenie. Taký záver vyplýva analogicky aj z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. 2To/13/2015 uverejneného v Zbierke rozh. NS SR a súdov SR pod č. R 19/16. Je v rozpore so zákonom vyprodukovať 7 páchatelov svedkov, týchto dôsledne nepoučiť o ich práve nevypovedať voči svojej osobe a voči svojim spolupáchatelom a na základe takýchto výpovedí potom odsúdiť jedného z nich. Obhajoba predkladá súdu i publikáciu Seth Stephens-Davidowitz Každý klame, ktorú časopis New York Times vyhlásil za bestseller roka a z ktorej je zrejmé, o akú delikátnu vec sa jedná v najčastejšie používanom dôkaznom prostriedku zvanom svedecká výpoveď. Krajne formálne posudzovanie a prijatie výpovedi vo veci zainteresovaných svedkov, tobôž svedkov, ktorí sú spolupáchatelmi v drogovej trestnej činnosti a ktorí sami drogy dlhoročne užívajú a ktorí v dôsledku toho trpia duševnou poruchou, tak ako to učinil prvostupňový súd, rozhodne nemôže byť v súlade so základným princípom práva, teda s princípom spravodlivosti. Pokiaľ tiež prvostupňový súd vo vzťahu k výpovedi svedkyne O. uvádza, že "treba konštatovať, že táto svedkyňa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaného považuje len za kamaráta, rodinného priateľa a z týchto dôvodov považuje jej výpoveď za zákonnú a zároveň za usvedčujúcu," nemožno sa stotožniť s takýmto zjednodušeným záverom. Svedkyňa (odhliadnuc od vyššie uvedeného) odmietla na hlavnom pojednávaní svedčiť práve z dôvodu, že vo vzťahu k obžalovanému cíti vzťah ako k osobe blízkej. I keby v prípravnom konaní vyjadrila opak, neznamená jej osobný a nepochybne v dôsledku stresu a obavy z vlastného stíhania vyslovený postoj, že medzi ňou a obvineným nie je vzťah blízkych osôb, že tomu tak naozaj je. Tento vzťah totiž nevyplýva a nemôže vyplývať iba z momentálneho a skratového subjektívneho vyjadrenia jednej zo strán, ale z dôvodov objektívnych a daných opretých o relevantné dôkazy, ktoré však súd vôbec neskúmal a vôbec sa nimi nezaoberal. Slovenská právna úprava neustanovuje kvantitatívne vymedzenie minimálnej hranice obvykle jednorazovej dávky omamnej či psychotropnej látky. Ustálená judikatúra však vyžaduje, aby bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že v každej jednotlivéj dávke sa jednalo o určité minimálne množstvo účinnej látky, ktoré je spôsobilé po jeho užití ovplyvniť psychiku človeka, resp. znamená nebezpečenstvo pre jeho zdravie alebo život vrátane nebezpečenstva vyvolania návyku na užívanie takejto látky. Dokazovaním nebolo preukázané, že drogy, ktoré boli zaistené u obvineného a v mieste jeho bydliska, sú určené na použitie tretími osobami. Aj podľa výpovede obvineného, tento ich mal na vlastnú spotrebu. Vo vzťahu k drogám, ktoré mal obvinený predat' sa vo výroku rozsudku uvádza, že v každom jednotlivom prípade mal obvinený predat' (dať) dotknutým svedkom presne nezistené množstvo drogy pervitín. Nie je nijakým spôsobom objektivizované o aké konkrétne množstvo účinnej látky v tom-ktorom jednotlivom konkrétnom prípade malo ísť a či to vôbec nejaká účinná látka bola. To orgány prípravného konania ani prvostupňový súd vôbec nezisťoval. Svedkovia sa k veci nevyjadrili, či dané dávky užili a či a aký vplyv na nich jednotlivé dávky mali. A to za okolnosti, že je obecne známe, že v narkomanoch sa jedná o komunitu ľudí, ktorí podľa svojej aktuálnej finančnej situácie si od seba navzájom drogy kupujú a predávajú si ich, pričom sa všetci navzájom podrážajú a klamú riedením rôznymi prímiesami, či predajom úplne neúčinných látok, ktoré majú len stopové množstvo drog a to z dôvodu, že sa väčšinou jedná o bezdomovcov, osoby bez akýchkoľvek prostriedkov a zázemia psychicky značne narušené, ktoré sa snažia vždy ušetriť niekoľko gramov aj pre seba. Samotná okolnosť, že si tieto osoby predávajú dávku po 10,- Eur, svedčí sama osobe o úbohosti ich života a vysokej hodnote každého eura pre nich. Za týchto okolností je zrejmé, že tu nejde o žiadne obchodovanie, ale len o spôsob prežitia drogovo závislých a spoločensky ostrakizovaných ľudí. Za týchto okolností tu absentuje zákonný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty vo forme predaja podľa ust. § 172 ods. 1 písm.c) Tr.zák. a návazne na túto okolnosť aj znak kvalifikovanej skutkovej podstaty - závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a s takouto kvalifikáciou sa nemožno stotožniť. Nie je možné sa stotožniť tiež so záverom súdu o prevažujúcich priťažujúcich okolnostiach nad okolnosťami poľahčujúcimi a s dôsledkami, ktoré súd z toho vyvodil. Je evidentné, že obvinený trpí duševnou poruchou, čo konštatuje nakoniec aj samotný súdny znalec - psychiater vo svojom znaleckom posudku č. 6/2019, ktorý uvádza, že obvinený v čase činu trpel a trpí aj teraz syndrómom závislosti na pervitíne a marihuane a patologickým hráčstvom. V tejto súvislosti poukážem na analogické použitie interpretačných ustanovení § 123 ods. 1 a 127 ods. 6, ods. 10 Tr. zákona. Daná

je tu potom poľahčujúca okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. e) Tr.zák. v náväznosti na absenciu podmienok pre uloženie trestu podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. V celkovom zdôvodnení rozsudku a osobitne vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 34 ods.4 Tr.zákona nebolo rešpektované ustanovenie § 168 Tr.poriadku. Súd nehodnotil jednotlivé kritéria tak ako sú uvedené v dotknutom ustanovení, ba ani sa o väčšine konkrétnych okolností naplňajúcich jednotlivé kritéria vôbec v rozsudku nezmenil. Tiež sa nevysporiadal s námietkami obhajoby a v podstate sa nimi vôbec nezaoberal. Rozsudok tak nie je náležite zdôvodnený a presvedčivý. Súd tiež uviedol v rozsudku, že skúmal okolnosti prípadu a pomery obvineného, avšak nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v intenciách ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Tento postup a záver súdu považujeme taktiež za úplne formálny a odporujúci dikcii ust. § 168 Tr. por. a § 119 ods.1. písm. d) Tr. poriadku, keď súd v odôvodnení neuviedol ani jednu konkrétnu okolnosť prípadu a ani jednu okolnosť týkajúcu sa pomerov obvineného, ktoré údajne skúmal a z nich dotknutý záver vyvodil. Máme zato, že trest je neprimerane prísny. Za okolnosti keď obvinený je sám narkoman, aj keď pripustíme, že skutočne v dotknutej komunite opakovane po dobu jedného roka viackrát kúpil a tiež viackrát predal omamnú látku, ktorej kvalita i kvantita je otázná, že je duševne chorý a závislý, že o zisku z predaja tu nemôže byť žiadna reč, keď droga je predávaná po 10,- Eur (nikto sa nezaoberal otázkou za akú cenu bola vlastne kúpená), že potrebuje sám pomoc zo strany spoločnosti, že potrebuje liečenie, ktoré mu súd nakoniec aj uložil, že zmyslom trestu je predovšetkým výchova a prevencia a nie drakonická represia, že aj za vraždu, čo je v očiach verejnosti snáď najzávažnejší zločin, zákon umožňuje uložiť s ohľadom na okolnosti veci a pomery vraha trest odňatia slobody v trvaní len 10 rokov, za týchto okolnosti je trest odňatia slobody v trvaní takmer 12 rokov za dotknutý skutok podľa názoru obhajoby nielen neprimerane prísny, ale krutý a nespravodlivý. Obžalovaný sa nestotožňuje s takouto interpretáciou a aplikáciou zákona, preto navrhol, aby odvolací súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku obžalovaného v intenciách ust. § 171 Tr.zák. a v jeho medziach mu vymeral spravodlivý trest, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie.

Proti výroku o treste, v časti spôsobu výkonu trestu, podal v neprospech obžalovaného odvolanie i prokurátor. V jeho odôvodnení uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b), ods.4 Trestného zákona, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky. Primárne sa u páchatela, obžalovaného z obzvlášť závažného zločinu, ktorého súd uzná vinným z takéhoto obzvlášť závažného zločinu, aplikuje § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, teda zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd síce môže takéhoto páchatela zaradiť podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona aj do ústavu s iným, teda miernejším stupňom stráženia, ale to len vtedy, ak má za to, že so zreteľom na závažnosť činu a mieru narušenia páchatela bude náprava v inom stupni stráženia lepšie zaručená. Závažnosť činu je však vysoká, je daná už samotnou právnou kvalifikáciou skutkov a aj obsahom skutkovej vety, z ktorej vyplýva, že obžalovaný preukázateľne predával drogy najmenej 5-tim osobám, pričom to sú len osoby, ktoré sa podarilo za pomerne krátky čas vyšetrovania zistiť, identifikovať a tieto osoby boli ochotné vypovedať, teda ich výpoveďami sa aj procesne korektným spôsobom podarilo usvedčiť obžalovaného, pričom existuje pravdepodobnosť hraničiaca s istotou, že takýmto spôsobom obžalovaný fungoval dlhšiu dobu a v oveľa väčšom rozsahu. Pokiaľ ide o mieru narušenia páchatela, táto je taktiež vysoká, svedčí o tom už skutočnosť, ktorú priznal sám obžalovaný niekoľkokrát aj počas hlavného pojednávania a to že cca 20 rokov berie pervitín (samozrejme dealovanie nikdy nepriznal), z čoho je zrejme, že sa už cca 20 rokov pohybuje v drogovom prostredí, teda takmer celý svoj dospelý život (aktuálne má 43 rokov). Pritom podľa vlastných aktuálnych slov (prednesených aj počas hlavného pojednávania) sa inak necíti byť závislý. Dokonca ani s odstupom času a po pobyte vo väzbe si závislosť nepriznal. Pritom zo znaleckého posudku vyplynulo niečo úplne iné (nutnosť ústavnej formy protitoxikomanického liečenia a protigamblerického liečenia). Jeho postoj sa absolútne v ničom nezmenil a to od prvého momentu trestného stíhania, poukazujúc na jeho chovanie už pred prvým väzobným výsluchom a pri rozhodovaní o väzbe, ako aj počas posledného hlavného pojednávania. "Všetko a všetci boli a sú zlí, iba on je obeť - on bol iba konzument, ale on si už všetko uvedomil." Podľa obžalovaného sú všetci svedkovia nevierohodní a sú to „feťáci," ktorí klamú a ktorí boli navedení na výpovede políciou. Je samozrejme, že drogy sa predávajú „feťákom" (ako ich sám obžalovaný nazval), ale obžalovaný už paradoxne sám seba za feťáka čo klame nepovažuje. Či nápravu páchatela s takouto drogovou minulosťou, s takýmto pohľadom na skutok, teda s takouto mierou narušenia páchatela (absolútna absencia sebareflexie) lepšie zabezpečí ústav na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je viac ako diskutabilné. Celé správanie sa obžalovaného, a to až do vyhlásenia rozsudku, sa javilo ako účelová obhajoba, motivovaná snahou vyhnúť sa vysokému nepodmienečnému trestu a ako

účelové pôsobenie na city všetkých naokolo, čomu našťastie okresný súd neuveril a o správnosti tohto vyhodnotenia svedčili aj reakcie samotného obžalovaného po vyhlásení rozsudku a pri jeho odchode z pojednávacej miestnosti, kedy už opätovne obvinený ukázal svoju pravú tvár. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil v časti výroku o treste a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému P. V. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona v trvaní 11 (jedenásť) rokov 8 (osem) mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí o odvolaniach prokurátorka uviedla, že sa pridriava písomne podaného odvolania prokurátora a navrhla, aby po zrušení výroku o treste a spôsobe jeho výkonu krajský súd sám rozhodol tak, ako je navrhnuté v dôvodoch odvolania prokurátora. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa rovnako pridriava písomných dôvodov odvolania tak predchádzajúceho obhajcu, ako aj dôvodov odvolania, ktoré boli doplnené prostredníctvom neho. Podľa jeho názoru nebolo preukázané naplnenie znakov skutkovej podstaty v zmysle § 172 ods.2 Tr.zák., ale maximálne len v zmysle § 172 ods.1 Tr.zák. Taktiež poukázal na nesprávne určený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a teda navrhol, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa, alternatívne aby sám rozhodol o uznaní viny len podľa ustanovenia § 172 ods.1 Tr.zák., eventuálne podľa § 171 Tr.zák. Čo sa týka odvolania prokurátora, toto navrhol zamietnuť.

Obžalovaný P. V. v konečnom návrhu uviedol, že si uvedomuje, že si za to si môže sám tým, že bral drogy, aj keď podotkol, že to nebolo také dlhé obdobie ako sa uvádza. Poprel však, že by drogy predával, svedkovia, ktorí ho z toho osočujú, klamú, nevypovedajú pravdu, aj kvôli tomu, že sú to narkomani. On drogy začal brať kvôli svojim zdravotným problémom, nie je to pravda, že by ich predával iným osobám. Pridrжал sa návrhov svojho obhajcu a žiadal, aby jeho odvolaniu krajský súd vyhovel.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr.por. odvolací súd zistil, že na podklade odvolania obžalovaného je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods.1 písm.b), písm.d) Tr.por. v celom rozsahu, pretože rozsudok napadnutý odvolaniami je nezákonný pre jeho nepreskúmateľnosť.

Podľa § 168 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523168'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z kontextu § 168 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523168'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku vyplýva, že každý výrok rozsudku musí byť odôvodnený presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciiach § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku, t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne.

Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania okresným súdom v predmetnej veci a napokon i z úvodnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov P. F., E. V., F. E., F. V., F. Z., D. X., V. O., P. A. a prečítaním výpovedí T. O., J. V., P. L. a boli prečítané znalecké posudky a listinné dôkazy. V odôvodnení rozsudku potom okresný súd konštatuje, že

po vyhodnotení všetkých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku a tento kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. V súlade s odvolacími námietkami obžalovaného však odvolací súd zistil, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva, k čomu vypovedali svedkovia F. V., F. Z., D. X., V. O. a P. A., súd sa týmito výpoveďami vôbec nezaoberal, neuviedol ako ich vyhodnotil, či už jednotlivo a tiež v súvislosti s inými dôkazmi, navyše za situácie keď podľa názoru obhajoby výpoveď svedka P. A. má spochybňovať vierohodnosť výpovedí svedkyne E. V. a svedka F. E., výpovede svedkýň F. Z. a D. X. majú tiež spochybňovať vierohodnosť výpovede svedka F. E. a napokon výpoveď svedka P. L. má taktiež výrazne spochybňovať výpoveď svedka J. V., na čo poukazovala obhajoba už pred súdom prvého stupňa. Z odôvodnenia rozsudku nemožno teda zistiť nielen obsah týchto výpovedí, ale ani to, ako sa okresný súd vysporiadal s obranou obžalovaného v tomto smere, čo nepochybne robí napadnutý rozsudok jednak nepreskúmateľným a súčasne odôvodňuje konštatovanie, že okresný súd nepostupoval dôsledne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999' Trestného poriadku. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne T. O., tu okresný súd síce odôvodnil prečo výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania považoval za vykonanú zákonným spôsobom a teda použiteľnú ako dôkaz, no ani tu vôbec neodôvodnil, aký význam v tomto smere mala výpoveď svedkyne V. O., o ktorej sa rovnako nezmienil z hľadiska obsahu a jej vyhodnotenia. Napokon je potrebné uviesť, že skutok vo vzťahu k ustáleniu, koľkokrát mal obžalovaný dať osobe T. O. pervitín, nekorešponduje celkom s výpoveďou svedkyne z prípravného konania („asi dvakrát za mesiac“).

Vzhľadom na tieto skutočnosti musel odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu, pretože súd prvého stupňa presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného, akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne v celom rozsahu tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por. a preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. a v uvedených smeroch nie je preskúmateľné. Odvolací súd uvádza, že sa už nezaoberal a ani nemohol zaoberať a reagovať na ďalšie odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa najmä hodnotenia dôkazov prvostupňovým súdom, keďže po vrátení veci súdu prvého stupňa nemožno vo všeobecnosti vylúčiť i zmenu skutkových zistení po riadnom vyhodnotení vykonaných dôkazov okresným súdom, prípadne po podľa úvahy súdu doplnenom dokazovaní a navyše odvolací súd nemôže súdu prvého stupňa nariaďovať akým spôsobom má hodnotiť vykonané dôkazy. Za aktuálneho stavu by bolo potom predčasné reagovať i na odvolacie námietky obžalovaného a prokurátora vo vzťahu k zákonnosti a primeranosti uloženého trestu.

Súd prvého stupňa bude musieť teda po vrátení veci opäť rozhodnúť o obžalobe a po vyhodnotení dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr.por. svoje rozhodnutie riadne a náležite i odôvodniť v intenciách § 168 ods. 1 Tr.por., prípadne tiež doplniť dokazovanie, ak by dospel k záveru, že je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.